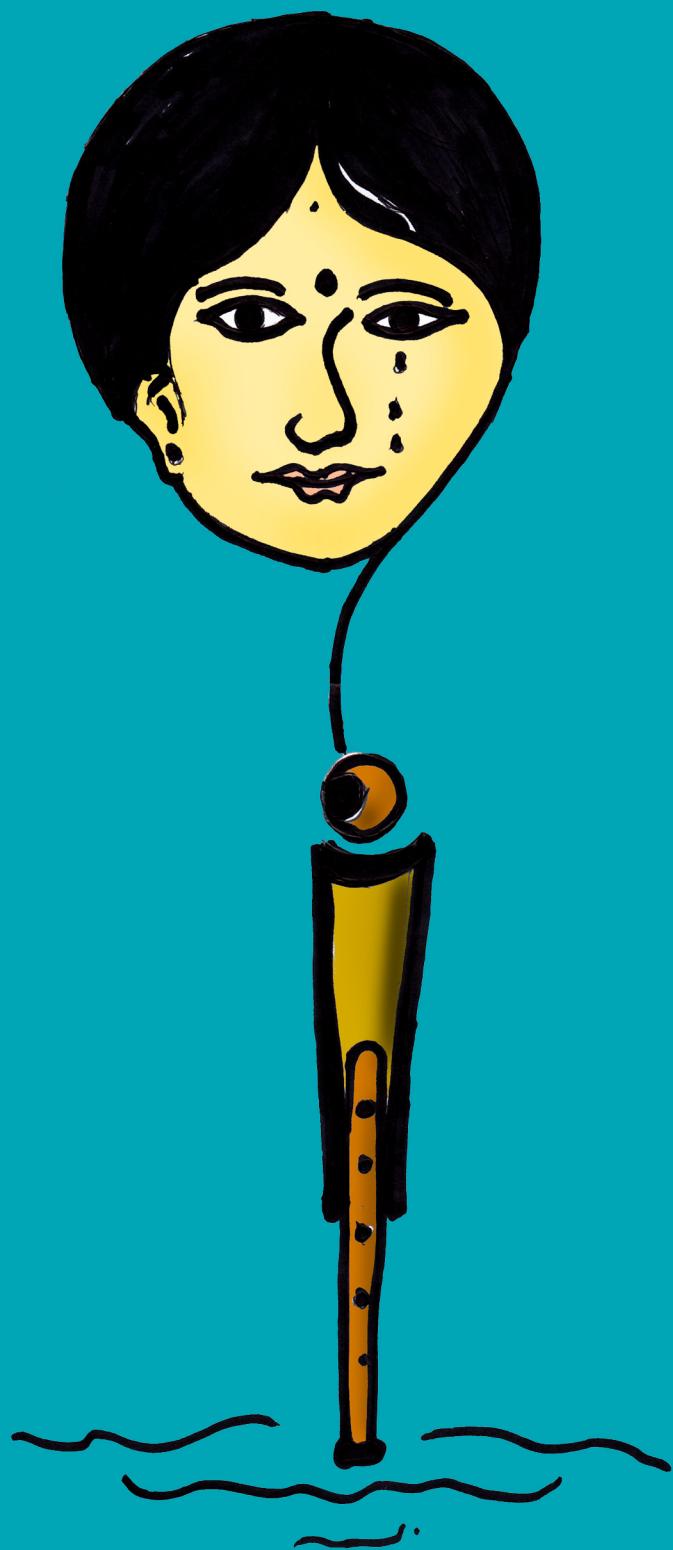

காலை

முதலாம் காலாண்டு - 2011

எமது கோசம் . . .

பெண்கள் செயற் பாட்டு வலையமைப் பினால் வெளியிடப்படுகின்ற கோசம் சஞ்சிகையின் முதலாவது வெளியீடாக இவ்விதம் வெளிவருகின்றது. தற்கால கட்டத்தில் சமூகத் தில் பெண்கள் நாளாந்தம் எதிர் கொள்ளுகின்ற பிரச்சினைகளையும், அனுபவங்களையும், சவால்களையும் பொதுத் தளத்திற்கு எடுத்துக் கூறும் ஒன்றாகவும் அதேவேளை பெண்களது எழுத்தாற்றலை வெளிக் கொணரக் கூடிய வகையில் அவர்களது ஆக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் களமாகவும் கோசம் சஞ்சிகை அமைகிறது.

அதுமட்டுமன்றி யுத்தத்தின் பின்னரான இடப்பெயர்வு, மீளத் திரும்பல் அவற்றோடு தொடர்புட்ட பாதிப்புகள், வேலை வாய்ப்பின்மை, பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்களும் அவற்றின் வாழ்வாதாரச் சிக்கல் நிலைகளும், பெற்றோரை இழந்த சிறுவர்களது எதிர்கால வாழ்க்கை பற்றிய கேள்விக் குறியிற்கு மத்தியில் தினசரி குடும்பங்களில் பெண்கள் பலவாறான சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டும் அவற்றினைச் சமாளித்துக் கொண்டும் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்ற இக்கால கட்டத்தில் பெண்கள் பண்மைச்சுமையைச் சமப்படு வெளிப்படையாகவே அனைவராலும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இருப்பினும் சமூகத்தில் பலர் அதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு முன்வராத தருணத்தில் குடும்பங்களில் புரிந்துணர்வின்மை, விட்டுக் கொடுப்பின்மை, பொருளாதார நெருக்கடி, வீட்டுவன்முறை போன்ற பல்வேறு விடயங்களைப் பெண்களை நோக்கித் திசை திருப்புகின்றனர். குடும்பக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது பெரும்பாலான பிரச்சினைகள் ஆஸ்களிடமிருந்தே பெண்களை நோக்கிச் செலுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு குடும்பம், சமூகம் என்ற ஒவ்வொரு கட்டமைப் பினாடாகவும் இருந்து பெண்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு மற்றும் மேம்பாடு காணப்படல் வேண்டியமை இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

அந்த வகையில் கோசம் சஞ்சிகையானது பெண்கள் தொடர்பாகவும் அவர்களது தேவைகள் தொடர்பாகவும் நடைமுறையில் முகம் கொடுக்கின்ற தடைகள் தொடர்பாகவும் அவதானிக்கும், ஆராயும் ஒர் இதழாக அமையும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எமது சஞ்சிகையானது வருடத்திற்கு நான்கு முறை வெளிவர இருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிப்பதோடு அடுத்து வெளிவர இருக்கின்ற இதழ்களது மையக்கருத்தை பெண்களாகிய நாமே தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளமையையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். ஆகவே எதிர்காலத்தில் கோசம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு பெண்களாகிய எமது அக்கறை மற்றும் ஆர்வமானது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

ஆசிரியை

இலங்கைப் பெண்களின் அரசியல் அந்தஸ்து

2

ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்றாக இடம்பெறுகின்ற வன்முறைகள்

5

பழைய மன்னார் வீதியும் உள்ளாட்டில் இடம்பெற்ற மக்கள்...

8

போன் தாக்கமும் மனத்திரும்பிய பெண்களும்

17

ISSN: 2012-8933

ஆசிரியை

குகந்தி குணச்சந்திரன்

வெளியீடு

பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பு

அட்டைப்படம்

சீ. டினாவிவேக் ராஜ் குருஸ்

அட்டை மற்றும்

பக்கங்கள் வடிவமைப்பு

வேலாயுதம் ஜெயச்சித்ரா

வெளியீடு

பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பு
8/3, 202, டபிள்யூ. ஏ. சில்வா மாவத்தை
கொழும்பு 06, இலங்கை.

Women Action Network
8/3, 202, W.A. Silva Mawathe, Colombo 06,
Sri Lanka. Email: tmwn2010@gmail.com

இலங்கைப் பெண்களின் அரசியல் அந்தஸ்து

அரசியலில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து தேர்தல் காலத்தில் பல பெண்கள் அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் பலவாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர். 2010 ஜூன் வரி 15 ஆம் திங்கதி இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பெண்கள் அமைப்புகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற குழுக்கள் ஊர்வலம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர்.

இவர்கள் இலங்கைப் பெண்களின் அரசியல் உரிமை தொடர்பாகப் பலவாறான கேள்விகளை எழுப்பியதோடு தமது கோரிக்கைகளையும் முன் வைத்தனர்.

இலங்கைப் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பாராளுமன்றத்தில் 6 வீதத்திற்குக் குறைவாகவும், மாகாண சபைகளில் 5 வீதமாகவும், உள்ளாராட்சி மன்றங்களில் 2 வீதமாகவும் மிகக் குறைவாகவே பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் காணப்படுவதோடு தென்ஆசியாவிலேயே மிகவும் குறைந்தனவு புள்ளி விபரங்களாக இவை உள்ளதோடு குறைந்த பட்சம் உள்ளாராட்சி மன்றங்களிலாவது பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்யும் பொருட்டு சட்ட ரீதியில் வலுப்படுத்தப்பட்ட பங்குகள் இல்லாத ஒரேயொரு நாடாகவும் இலங்கை விளங்குகிறது என்றும், பெண்

வேட்பாளர்களுக்கு போதியளவு பெயர் நியமனங்கள் வழங்குவதில் அரசியல் கட்சிகள் காட்டுகின்ற உதாரணமே இக்குறைந்தளவு பிரதிநிதித்துவத்திற்கு பிரதானமான காரணம் எனவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் பிரதான ஜனாதிபதி வேட்பாளர்களுக்குத் தாம் வழங்கிய மகஜிரில் பின்வரும் விடயங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தனர்.

- மாகாண மற்றும் உள்ளாராட்சி மட்டத்தில் பெண்களுக்கு பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான திட்டம் பற்றி அறிய விரும்பல்
- பெண் வேட்பாளர்களுக்கு சட்ட ரீதியில் வலுவுடைய பங்கு முறையொன்றை உருவாக்குதல்
- குறைந்த பட்சம் பெயர் நியமனத்தில் முன்றில் ஒரு பங்கு வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்தல்.

- கட்சியிலுள் உள்வாரியான ஐனாயகத்தை நிறுவுதல்
- உள்ளூர் மற்றும் தேசியமட்டங்களில் உங்களது கட்சியில் செயற்படுகின்ற பெண்களுக்கு பெயர் நியமனங்களை வழங்குதல்

மேற்கூறப்பட்டதைப் போன்று இலங்கைப் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பாக பல அமைப்புகளின் கோரிக்கைகள் தேர்தல் காலங்களில் முன் வைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு முன் வைக்கப்பட்ட விடயங்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு கருத்தில் கொள்ளப்பட்டன என்று ஆராம்வது அவசியமான ஒன்றாகும். ஏனெனில் காலம் காலமாகப் பெண்கள் அனைத்து விடயங்களையும் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தூதிஸ்ட நிலையையே கொண்டுள்ளனர். எந்த உரிமையும் அவர்களுக்கு ஆண்களால் வழங்கப்படுவதில்லை.

அந்த வகையில் இலங்கைப் பெண்களின் அரசியல் உரிமையைப் பல முறை நியாயமான கோரிக்கைகள் மூலம் கேட்கப்பட்டும் எவ்ராலும் சிரத்தை கொள்ளப்பாத ஒன்றாகவே காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது:

கவலைக்குரியது. இவ்வாறான அரசியல்கட்சிகளின் பாராமுகத்தையும், பெண்களுக்கு அவர்கள் சார்ந்து செயற்படுகின்ற கட்சித் தலைமைகள் உரிய இடத்தை வழங்க வேண்டியும் பெண்கள் தொடர்பு உடைக்க கூட்டமைப்பினர் ரேணுகா ஹேஜாட்டலில் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பொன்றை நிகழ்த்தினர்.

அதில் பலவாறான கட்சிகளைச் சார்ந்த பெண் அரசியல் வேட்பாளர்களும் கலந்து கொண்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்த சந்திப்பின் போது மதம், இனம் என்பவற்றைக் கடந்து தாம் பெண்கள் என்ற நீதியில் தமது அரசியல் உரிமைகளுக்காக ஒன்றிணைந்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டனர். இலங்கை அரசியலைப் பொறுத்தவரை பெண்களின் அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பங்குபற்றல் என்பன பல வழிகளிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும் எடுத்துக் காட்டினர்.

இலங்கை அரசியலில் ஆண்களுக்கு மட்டுமே பல வழிகளிலும் அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வழிவகைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் ஏனைய அண்மை நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது எமது நாட்டில் பெண்கள் அரசியல் நீதியில் மிகவும் ஒதுக்கப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டனர். தாம் ஒவ்வொருவரும் சார்ந்த கட்சியினுள் தமது

இடத்தினைத்தக்க வைப்பதற்கு பலவாறான வழிகளில் போராடிக் கொண்டிருப்பதாகவும், இருப்பினும் பல சந்தர்ப்பங்களில் தாம் பெண் என்ற பாஸ்நிலை அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட நேர்ந்ததாகவும் குறிப்பிட்டனர்.

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களைக் கொண்டு பார்க்கும் போது எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை அரசியல் என்பது பெண்களுக்குப் பெரும் சவாலான

**நடைபெற்று முடிந்த
ஐனாதிபதி
தேர்தலில் ஆணும்
கட்சியில் இருந்து
கொண்டே எதிர்க்கட்சி
உறுப்பினர்
சரத் பொன்சேகா
அவர்களுக்கு தனது
ஆதாரவை வழங்கிய
மட்டக்களப்பு மேயர்
சிவக்ரீத்தா பிரபாகரனது
இல்லத்திற்கு இனம்
தெரியாதோரால் கைக்குண்டு
வீசப்பட்டதும், அதனைத்
தொடர்ந்து அவர் எதிர் கொண்ட
பிரச்சினைகளும் கவனத்தில்
ஏடுக்கப்பட வேண்டியவை.
தற்காலத்தில் பெண்ணொருவர்
அதுவும் பொறுப்பான பதவியில்
இருக்கும் ஒருவர் தனது
எதிர்கால அரசியல்
வாழ்க்கையை மற்றும் விருப்பை
தனது சுய விருப்பின் பேரில்
வெளியிடவும் செயற்படவும்
முடியாத சூழல் நிலவுகின்றது.
அதிகாரம், ஆயுதக்கலாசாரம்
மற்றும் அதனோடு தொடர்புபட்ட
விடயங்கள் என்பன எல்லாம்
ஒன்றாகி பெண்களுக்கெதிரான
அரசியல் ஆர்வத்தைப்
பின்னடையச் செய்யும்
சக்திகளாகச் செயற்படுகின்றன.
ஆரம்பத்தில் பெண்களுக்கு
எல்லாம் கிடைப்பது போலத்
தோன்றினாலும் பல
சந்தர்ப்பங்களிலே இறுதி
நேரத்தில் பல பெண்கள்
போட்டியிடும் வாய்ப்பை
இழந்துள்ளமை வழைமையான
ஒன்றாகும்.**

கண்ணோட்டம் நிலவி வருகின்றது. அதுவும் தற்காலகட்டத்தில் அதுவும் இலங்கை அரசியலில் மிகுந்து போயுள்ள வன்முறைக் கலாசாரம் மற்றும் ஆயுதக் குழுக்களின் நடமாட்டம் என்பன

பெண்களுக்கெதிரான அதுவும் பெண்களை அடக்கி ஆளக்குமீய மிகப் பெரும் சக்தியாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் நடைபெற்று முடிந்த ஐனாதிபதி
தேர்தலில் ஆனும் கட்சியில் இருப்பினர் சரத் பொன்சேகா அவர்களுக்கு தனது ஆதாரவை வழங்கிய மட்டக்களப்பு மேயர் சிவக்ரீத்தா பிரபாகரனது இல்லத்திற்கு இனம் தெரியாதோரால் கைக்குண்டு வீசப்பட்டதும், அதனைத் தொடர்ந்து அவர் எதிர் கொண்ட பிரச்சினைகளும் கவனத்தில் ஏடுக்கப்பட வேண்டியவை.

தற்காலத்தில் பெண்ணொருவர் அதுவும் பொறுப்பான பதவியில் இருக்கும் ஒருவர் தனது எதிர்கால அரசியல் வாழ்க்கையை மற்றும் விருப்பை தனது சுய விருப்பின் பேரில் வெளியிடவும் செயற்படவும் முடியாத சூழல் நிலவுகின்றது. அதிகாரம், ஆயுதக்கலாசாரம் மற்றும் அதனோடு தொடர்புபட்ட விடயங்கள் என்பன எல்லாம் ஒன்றாகி பெண்களுக்கெதிரான அரசியல் ஆர்வத்தைப்

பின்னடையச் செய்யும் சக்திகளாகச் செயற்படுகின்றன. ஆரம்பத்தில் பெண்களுக்கு எல்லாம் கிடைப்பது போலத் தோன்றினாலும் பல சந்தர்ப்பங்களிலே இறுதி நேரத்தில் பல பெண்கள் போட்டியிடும் வாய்ப்பை இழந்துள்ளமை வழைமையான ஒன்றாகும்.

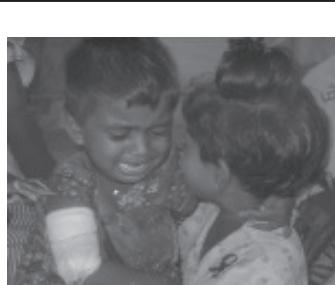
இந்த விடயம் தொடர்பாக சில பெண் அரசியல்வாதிகளிடம்

கருத்துகள் கேட்டபோது பலரும் தமது ஏழாற்றுத்தையும் புறந்தன்னப்பட்ட தன்மையையுமே அதிகமாகக் குறிப்பிட்டனர். மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் உறுப்பினரான சல்மா ஹம்சா அவர்களிடம் கேட்டபோது “பெண்களது அரசியல் உரிமைகள் பற்றி தேசிய பிராந்திய சர்வதேச ரீதியில் பேசப்பட்டாலும், உலகத்தின் பார்வை எம்மீது திரும்பினாலும் பெண்கள் அரசியல் ரீதியில் பின்தன்னப்படுகின்றமை என்பது வெளிப்படையான ஓர் உண்மை. இது நாம் அனுபவ ரீதியாக அறிந்து கொண்ட ஒன்றாகும். இலங்கையைப் பொறுத்த வரை தேர்தல் காலங்களில் மட்டும் பெண்களின் அரசியல் உரிமைகள் பற்றியும் பெண்கள் எந்தளவிற்கு ஒரங்கட்டப்படுகின்றார்கள் என்றும் உட்கங்கள் வாயிலாகவும், பிரச்சாரங்கள் வாயிலாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். தேர்தல் முடிந்த பின்பு அது பற்றிக் கதைப்பதில்லை. இன்றைய அரசியலில் வண்முறை, பணம் என்பன பெருமளவில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. இதனால் பெண்கள் பெருமளவில் பின்தன்னப்படுகின்றனர். பெண்களாகிய நாம் வாக்காளர்களாக மட்டுமே இருக்கின்றோம். ஆனால் எமது பெருமளவிலான வாக்குகளால் ஆண்கள் அரசியலாட்சியைக் கைப்பற்றுகின்றனர். இது பற்றி நாம் கூறிக் கொண்டே இருக்கின்றோமே தவிர இதனை அரசியல் கொள்கைகள், சட்டங்கள் வகுப்போர் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனில் கடந்த காலங்களில் கூட இவ்வாறான பல ஏழாற்றங்களை என்னைப் போன்று பல பெண்கள் சந்தித்துள்ளனர். இவ்வாறான பின்னடைவுகளை சிறுபான்மை

இனத்துப் பெண்கள் நாங்கள் மட்டுமல்ல பெரும்பான்மை இனத்துப் பெண்கள் பலரும் எதிர் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பிட்ட இப்பிரச்சினையானது பெரும்பான்மை இனம், சிறுபான்மை இனம் என்றமையாது பெண்களுக்கான ஓர் பொதுப் பிரச்சினையாகவே இன்று அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.”

அண்மையில் இந்தியாவில் 108 ஆவது திருத்தம் என்று கூறப்படுகின்ற பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டுச் சட்ட மூலத்தை ராஜ்ஜசபா கடந்த வாரம் அங்கீகிரித்துள்ளது. பராஞ்சனங்களில் மாநில சட்ட சபைகளிலும் பெண்களுக்கு 33 வீத ஆசனங்களை ஒதுக்குவதற்கு வகை செய்யும் விதத்தில் இச்சட்ட மூலத்திற்கு ஆதரவாக 191 வாக்குகளும் எதிராக ஓரேயொருவரும் வாக்காளித்துள்ளனர். அயலநாடான இந்தியாவில் கூடப் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பெண்களின் அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து செய்ப்படும்போது இலங்கையில் மட்டும் பெண்களுக்கான

அரசியல் உரிமையில் எவ்வித மாற்றங்களும் இன்றி பேச்சளவில் மட்டுமே பெண்கள் அரசியல் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. பல விடயங்களில் அயலநாடுகளைப்போல செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையில் இந்த விடயத்தில் மாத்திரம் கவனம் கொள்ளாது இருப்பது ஏன்? பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், சீனா போன்ற நாடுகளில் கூட உலகளாவில் பார்க்கும்போது பெண்களின் அரசியல் உரிமை மேலாங்கி இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே எமது நாட்டில் பெண்கள் தொடர்பாகவும் அவர்களின் அரசியல் எதிர்காலம் தொடர்பாகவும் சிந்திக்காது இருப்பதற்கான காரணம் யாது? உலகின் முதல்ப் பெண் பிரதமர் எமது நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று இன்று வரைக்கும் பெருமைபேசிக் கொள்கின்ற போதும் அரசியல்வாதிகளின் செயற்பாடுகள் மற்றும் சட்டங்கள் பெண்களுக்கான அரசியல் மற்றும் அரசியலில் பெண்களின் குரலினை இன்னமும் தேய்வடையச் செய்து கொண்டே இருக்கின்றமை கண்கூடு.

எப்போது தீரும்?

ஊரிழந்து உரிமை வாழ்வைப் பறிகொடுத்து உதாசீனப்பட்டு நிற்கும் - எம் தேசத்தின் சோகம் எப்போது தீரும் இறைவா!

உறவிழந்து உறுப்பிழந்து உடைமைகளை இழந்து உணர்வற்ற ஜமாக மாறிய எமது சோகம் இறைவா! எப்போது தீரும்?

ச. வூத்மேரி

சினாதிக்க சமீகந்தில் யன்களுக்கு எதிராக இடம்பூரிகிற வர்முறைகள்

அணாதிக்க சமூகக் கட்டமைப்பானது ஆரம்பகாலம் தொட்டு இற்றை வரைக்கும் பல்வேறு வழிகளில் பெண்களை ஒடுக்குவதை பலவாறான விடயங்கள் வாயிலாகச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. அதற்கு ஆதாரமாக சமய, கலாசார மற்றும் ஜீதீகங்களைத் தமக்கு ஏற்றாற் போலப் பயண்படுத்திக் கொள்கின்றது. சமய, கலாசார சிந்தனைகளும் பெண்ணை இரண்டாம் பட்சமாகவும் ஆணாதிக் க வரம் பிற் குள் கட்டுண் டு வாழ்ப்பவாகவுமே சித்தரித்து வருகின்றன. இதற்கு ஆயுதமாகப் பெண்ணை அவளது உடலியல் அம்சத்தோடு இணைத்துப் பார்ப்பதை வழக்கப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. அந்த வகையில் சொத்துடமை, வாரிசு, பரம்பரை பற்றிய எண்ணைக் கருவின் தோற்றமும் அதனோடு தொடர்புடைய தொடர்புடைதாக சொத்துடமை துண்டாடப்படாதிருப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட பெண்ணினது கற்பியல் ஒழுக்கம் மற்றும் குடும்ப அலகு போன்ற எல்லாமும் பெண்ணினது உடலை மையமாக வைத்தே கட்டமைக்கப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெண்ணினது கற்பொழுக்கத்தை வலியுறுத்துவதாக அவளது உடலியலோடு பலவாறான விடயங்களைத் தொடர்புடைத்தி அவற்றைத் தமது ஆதிக்கக் கருவிகளாக அன்று தொடக்கம் இன்று வரை ஆணாதிக்க சமூகம் கையாண்டு வருகின்றது. அவவாறான விடயங்களில் கன்னித் தன்மை பற்றிய கருத்தும் ஒன்றாகும்.

பருவமடைந்த பெண் ஒருவர் திருமணமாக முன்பு ஒழுக்கமாக இருந்துள்ளாரா? என்பதை அறியும் முகமாக சில சமூகங்களில் இன்றும் கன்னித் தன்மை பற்றி ஆராயப்படுகின்றது. திருமணத்தின் பின்னர் இடம்பெறுகின்ற முதல் பாலுறவின் போது பெண் உறுப்பு வழியாக சிறிதளவு இரத்தம் வெளியே வரவேண்டும் என்ற தவறான கருத்தின் அடிப்படையில் சமூகக் கட்டமைப்பு இன்றும் எம்மிடையே இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் முதலாவது தடவையாக உடலுறவு புரியும்போது பெண்கள் யாவருக்கும் குருதி வெளிவருவதில்லை என்பது விஞ்ஞான ரீதியான கருத்தாகும். விளையாட்டுகளில் ஈடுபடும் பெண்கள்,

சைக்கிள் ஒட்டும் பெண்கள், வேறு விபத்துகள் காரணமாகவும் மற்றும் கடினமான வேலைகளில் ஈடுபடும் போதும் கன்னிச் சவ்வ என்கின்ற அமைப்பு ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டு விடுவதும் உண்டு. அது மாத்திரமன்றி இயல்பாகவே பல பெண்களுக்கு முதல் உடலுறவின் போது இரத்தக் கசிவு இருப்பதில்லை. எனினும் சமூகத்தில் நிலவும் இந்த ஆணாதிக்க கருத்தின் அடிப்படையில் பெண்களைக் கண்ணி, மொட்டு என்று கூறுவதுவும், பெண்களது நடத்தை தொடர்பாக விவாதிப்பதுவும் வேடுக்கையான ஒன்றே எனக் கூறலாம். ஆனால் இவ் வாறான பிற்போக்குத்தனமான மற்றும் மூடக் கருத்துகளை கல்வி கற்ற உயர் நிலையில் உள்ளோர் கூடப் புரிந்து கொள்ள முன்வருவதில்லை. பெண்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கு இதனை ஒரு சாதனமாகவே கொள்கின்றனர். கன்னித் தன்மை என்பது ஒரு மாயை. இது ஏட்டுச் சர்க்காய் கறிக்கு உதவாத படித்த முட்டாள்த்தனமே என்று கூறவேண்டும். இதற்கு சான்றாக அண்மையில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் கல்வி கற்கின்ற மாணவிகள் சிலரை அதே பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் ஆண் மாணவர்களுடன்

இருப்பிய பின்னர் கதைத்துக் கொண்டு நின்றமையைக் காரணம் கூறி அவர்களது அனுமதியின்றியே குறிப்பிட்ட மாணவிகளைக் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துச் சென்று கன்னித் தன்மைப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்த முனைந்தமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

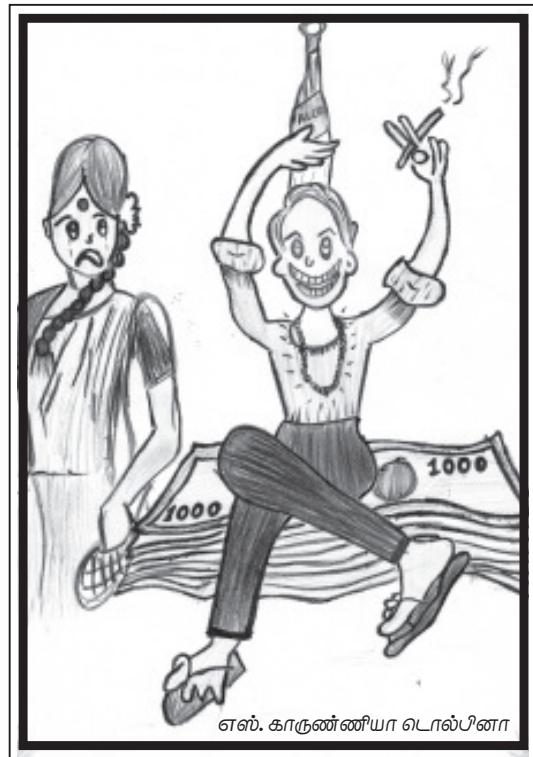
இவ்வாறான செயற் பாடுகள் இன்னமும் எம்மிடையே அதுவும் படித்த சமூகத்தினிடையே பெண்கள் தொடர்பாக மிகவும் இரண்டாம் பட்சமாக சிந்திக்கின்ற சூழலிலேயே உள்ளமையினை இது தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஒருவர் நோயாளியாக இருக்கும் போது கூட அவரது அனுமதியின்றி அவரைப் பரிசோதிக்கவோ அல்லது சத்திர சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தவோ முடியாது என்பதும் யாவுருக்கும் தெரிந்த விடயமாகும். இது தொடர்பில் வைத்தியசாலை மருத்துவர் கூறிய விளக்கம் கவனிக்கத்தக்கது. குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகத்தில் அப்பல்கலைக்கழக உபவேந்தரால் மிகவும் அநாகரிகமான விதத்தில் மாணவிகளுக்கு எதிராக செயற்பட்ட விதம் பற்றி இற்றைவரைக்கும் இலங்கையில் உள்ள ஏனைய பல்கலைக்கழக சமூகத்தினராலும் மற்றும் பெண்கள் உரிமைகள், பெண்கள் அபிவிருத்தி பற்றிக் குரல் கொடுக்கின்ற விரிவியரயாளர்கள், பெண்ணியம் பேசகின்ற பெண்ணியல்வாதிகள் போன்றோர் மௌனமாக இருப்பதானது கல்வி கற்ற உயர் சமூகம் கூட பெண்களுக்கெதிராக இடம்பெறுகின்ற அநீதிகளைக் கவனத்தில் கொள்வதில்லை என்றே கொள்ளலாம். இவ்வாறு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பெண்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நியாயமற்ற செயல்களுக்கு ஆதரவாக எவ்வித பல்கலைக்கழக சட்ட திட்டங்களோ இல்லாத போதும் தான்தோன்றித்தனமாக மற்றும் கண்முடித்தனமாக தனிநபர்கள் செயற்படும் விதமானது கண்டிக்கத்தக்கது.

அன்மையில் குருநாகல் கொக்கரல் ஸபள்ளிவாசலால் செயற்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வானது மிகவும் மனவேதனைக்குரியது. 17 வயதுடைய சிறுமியோருவருக்கு அவரதோ அல்லது அவரது கணவரதோ விருப்பமின்றியும், கணவன் மனைவிக்கிடையில் எவ்வித பிரச்சினையும் இல்லாத போதும், குறிப்பிட்ட சிறுமியின் ஒழுக்கம் தொடர்பாக சமூகத்தில் உள்ள ஆண்கள் கேள்வியெழுப்பியதோடு மட்டுமன்றி அவர் சுக்கிள்முற்றிருந்த வேளையில் பள்ளிவாசலுக்கு விசாரணைக்கு அழைத்ததோடு, அவர் உடல் நிலை குணமாக சமூகமளிப்பதாக மிகவும் தாழ்மையுடன் கெஞ்சிக்கேட்ட போதும் கூட அச்சமூகத்தில் உள்ள ஆண்கள் ஒன்று கூடி இருக்கும் குழந்தையில் வைத்து தென்னை மரத்தின் பச்சை மட்டையால் அடித்துத் துண்புறுத்தப்பட்டுள்ளார்.

இது தொடர்பாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் கணவர் மனித உரிமை ஆணைக்குமுவிற்கு முறைப்பாடு செய்துள்ளார். இது பெண் கள் மற்றும் சிறுமிகளுக்கெதிராக சமூகத்தில் இடம்பெறுகின்ற வன்முறைகளின் கொடுரத்தைக் காட்டுகின்றது.

கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட வல்லுறவு இன்று நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் இடம்பெறுவதை நாளாந்த செய்திகளினாடாகப் பார்க்கின்றோம். ஆண்கள் தமது பாலியல் உணர்வைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் முகமாக பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளை வீடுகளிலும், போக்குவரத்து நிலையங்களிலும் வல்லுறவிற்கு உள்ளாக்குதல் பெருகி வருகின்றது. தற்காலத்தில் அதிகரித்துள்ள இணையத்தள மற்றும் கையடக்கத் தொலைபேசி போன்றவற்றின் பாவனைகளைப் பயன்படுத்தி வல்லுறவு புரிவதோடு மட்டுமன்றி தாம் செய்கின்ற இழிசெயலைப் பதிவு செய்ய முற்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அன்மையில் மன்னாரில் பேருந்துத் தரிப்பிடத்தில் நின்ற சிறுமியைக் கட்டாயப்படுத்த மலசல கூடத்திற்கு கொண்டு சென்று துண்புறுத்த முற்பட்ட இளைஞர்களிடமிருந்து சிறுமியொருவர் மீட்கப்பட்டுள்ளார்.

அன்மைக் காலமாக மத் தியகிழக் குநாடுகளுக்குச் செல்லும் யுவதிகள் பலர் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாகுவது தொடர்பாகத் தொடர்ந்து அறிய முடிகின்றது. அங்கிருந்து வருவோர் தமக்கு இடம்பெறுகின்ற அநியாயங்கள் பற்றி பத்திரிகைகளிலும் தொலைக்காட்சிகளிலும் விளக்கம்

அளித்த வண்ணம் இருக்கின்றார்கள். எமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்கினை மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் ஊடாக எமது நாடு பெறுகின்றது. இருப்பினும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகமோ அல்லது அரசாங்கமோ மேற்கூறப்பட்டவாறு செல்லும் பெண்களுக்கு உரியவாறான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தத் தவறிவிடுகின்றன. குறிப்பாக அண்மையில் சவுதி நாட்டில் இருந்து திரும்பி வந்த ஆரியவதி என்ற பெண் மணி உடலில் அணியேற்றப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தார். அவருக்கு சார்பாக பல பெண்கள் அமைப்புகளும் தொண்டு நிறுவனங்களும் குரல் கொடுத்ததோடு ஆர்ப்பாட்டங்களையும் நடத்தின. இருப்பினும் அதனை சவுதி அரசாங்கம் மறுத்ததோடு மட்டுமன்றி ஆரியவதியின் மனநிலை தொடர்பாகவும் கேள் விக்குள் ளாக் கியது. எமது நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆரியவதிக்கெதிராக கதைப்பதற்கு முற்பட்டனர். தற்போது அவர் மனநிலை பாதிக் கப்படவில் வையென மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இதுபோலவே பல காலமாகப் பெண்கள் பாதிக்கப்படுவதும் அவர்களது செய்திகள் சில காலங்களுக்குப் பத்திரிகைகள் மற்றும் ஊடகங்களில் வெளிவருவதுவும் பின்னர் மறைந்து போவதும் வழக்கமாகி விடுகின்றன. ஆகவே இதிலிருந்து பெண்கள் தமக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை துணிந்து வெளியே வந்து சொல்லும்போது கூட எம்மில் எத்தனை பேர் அது தொடர்பாக ஆக்க பூர்வமாக சிந்திக்கின்றோம்? பாதிக்கப்பட்டோர் நலனில் அக்கறை செலுத்துகின்றோம்? தொலைக்காட்சி தொடர் நாடகங்களில் இடம்பெறுகின்ற பொய்யான நிகழ்வுகளில் செலுத்துகின்ற அக்கறை மற்றும் ஆர்வத்தைக் கூட எமது கண் ணைதிரில் இடம்பெறுகின்ற வன்செயல்களுக்கெதிராகக் காட்டுவதற்கு முன்வருவதில்லை. இன்னமும் பழைய போற்றும் பண்போடும் அவை தொடர்பான விவாதங்களோடுமே நாம் மூழ்கிப் போகின்றோமே தவிர பெண்களாகிய எம்மைச் சுற்றி இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அநீதிகள் பற்றி அறிய விரும்புவதில்லை. இதற்கு சான்றாக சில ஊடகங்களும் வீட்டிலிருக்கும் பெண்களை சிந்திக்க விடாதவாறு தொடர் நாடகங்களையே இரவு பகலாக ஒளிபரப்புவது வெறுப்பைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இவற்றிலிருந்து எப்போது நாம் மீனப் போகின்றோம்? மீன்வதோடு மட்டுமன்றி எம்மிடையே உள்ள பெண்கள் பலர் நாளாந்தம் தமது வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களுக்கு எம்மாலான ஆர்வத்தை செலுத்துவோமேயானால் அது பயன் பெறுமதியான ஒன்றாகவே இருக்கும்.

நீங்கூடா ந்தனவலைகள்

நித்தம் நித்தம் நாம்
சுத்தமிட்டு விளையாடினோம் - தோழியரே
எண்ணில்லா ஆனந்தம் - அது
எடுத்தியம்ப முடியாப் பேரின்பம்

முத்துப் பல் வரிசைகளும்
முகமலர்ந்த சிரிப்பழகும்
சிந்தித்துப் பார்த்தால்
சந்தித்து மறையும்

உண்டிடும் போதும்
உறங்கிடும் போதும்
கண்டு விரல்காட்டி சுரண்டிடும் போதும்
கெந்தியாடிப்பதுவும் முந்தி ஒடுவதும்...
எப்படித்தான் நங்கிடும்?

சிட்டுக் குருவிகளாய்
வட்டமிட்டு சஞ்சரித்தோம் - இன்றோ
உங்களை விட்டுப் பிரிந்தமையால்
அவையெல்லாம்
நீங்கிடா நினைவலைகளே

என். அனுலா

பழைய மன்னார் வீதியும் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் அவ்வீதியினைப் பயன்படுத்த முடியாத அவைமும்.

வி ஸபத்து தேசிய பூங்காவினை ஊடறுத்துச் செல்லுகின்ற மன்னார் - புத்தளம் வீதி நிரந்தரமாக மூடப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்துச் சூழலியலாளர்கள் நீதிமன்றம் சென்றுள்ளனர். 2010 கைமாதம் 24ஆம் திகதி இவ் வீதி திறக்கப்பட்டமையானது வடக்குப் பகுதியில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்கள் (Internally Displaced Persons) திருமிப் செல்லும் செயன்மறைக்கு உதவும் ஒரு முக்கியமான செயற்பாகக் கருதப்பட்டது. விசேஸ்டாக மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மூல்லிம்களின் திரும்பலுக்கு உதவுக் கூடியதாக இருந்தது. மன்னாரின் தென்முனைப் பகுதியான முசலியே வடக்கு மூல்லிம்கள் செரிந்து வாழும் பகுதியாக இருந்தது. மூல்லிம்கள் 1990இல் வெளியேற்றப்படுவதற்கு முன்பு இப்பிரதேசமே மூல்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதியாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்னாரின் தெற்குப் பிரதேசமான முசலிக்குச் செல்வதற்கு இவ்வீதியே இலகுவானதும் செலவு குறைந்ததுமான வழியாக இருப்பதுடன் இவ்வீதி வழியேயான பயணத்திற்குச் செலவழியும் நேரமும் பணமும் மற்றைய வீதியான மன்னார் - மதவாச்சி வீதிக்குச் செலவாவதை விட முறையே அரை மடங்கும் மூன்று மடங்கும் குறைவானதாகும். புத்தளத்திலிருந்து மதவாச்சி சென்று மறிச்சுக்கட்டியை அடைவதற்கு 235 கிலோ மீற்றர் தூரம் செல்ல வேண்டியிருப்பதுடன் ஒருவருக்கு 320 ரூபா செலவாகின்றது. ஆனால் வில்பத்தினாடாக மறிச்சுக்கட்டியை அடைவதற்கு 77 கிலோ மீற்றர் மட்டுமே கடக்க வேண்டியிருப்பதுடன் நபருக்கு 100 ரூபா மட்டுமே செலவாகின்றது. இடம்பெயர்ந்து நிர்க்கதி நிலையை அடைந்துள்ள அகதி மக்களுக்கு இக்குறுந்தாரப் பிரயாணத்தினால் மீதமாகும் 220 ரூபா பணம் மிகப் பெரிய தொகையாகும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை உணவினையே உண்பதற்கு அல்லல்படும் அகதி குடும்பமொன்று மீதமாகும்

இப்பணத்தில் இன்னுமொரு வேளை உணவினை உண் ணும் வாய்ப்பினைப் பெறும் என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கினால் மன்னாரின் பெருநிலப்பரப்புப் பிரதேசங்களும் பெருமளவு அழிவினைச் சந்தித்துள்ள இக்காலகட்டத்திலே இது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதோரு விடயமாகும்.

இப்பாதையானது 2010ஆம் ஆண்டு தை மாதம் மீத திறக்கப்பட்டதில் இருந்து பெண்கள் குழுவொன்று இப்பாதையினாடாக சில தடவைகள் சென்று வந்துள்ளது. அயல் கிராமங்களைச் சேர்ந்த சில வயது முதிர்ந்த பெண்கள் இக்குழு உறுப்பினர்களுடன் சில விஜயங்களில் இணைந்து கொண்டனர். இவ்வீதியின் முக்கியத்துவத்தினைப் பரிந்துகொள்ள இவ்விஜயங்கள் எமக்கு உதவின. இவ்வீதி மூடப்பட்டமையினால் அதிகம் பாதிக்கப்படவர்கள் பெண்களும் சிறுவர்களும் என்கின்ற காரணத்தினால் இவ்விடயத் தினை விசேஸ்டாகப் பெண்களின் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க இவ்விஜயங்கள் எமக்கு உதவின. மழை காரணமாக இப்பாதையானது 2010 பூர்டாதி 24இல் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டமையினால் இவ்வாறான விஜயங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டாலும், உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த பெண்களுக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் நடமாட்ட சுதந்திரத்தைக் கோருவதற்கு இப்பெண்கள் போதிய தகவல்களைக் கொண்டுள்ளனர். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த பெண்கள் கூறியவையும் அவர்களின் அனுபவங்களும் கீழே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இரண்டு தசாப்த காலத் திற்கும் மேலாக புத்தளத்திலே 'உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள்' என்ற பட்டம் சமந்து வாழ்ந்த மன்னாரின் முசலிப் பிரதேசத்தினைச் சேர்ந்த மூல்லிம் மக்களே முதலில் தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப ஆரம்பித்தனர். முப்பது வருடங்களின் பின் வில்பதற்குப் பாதை மீண்டும்

திறக் கப்பட்டமையானது இதனை மிகுந் த சாந்தியமுடையதாக்கியது. தமது சொந்த இடங்களுக்கு இப்பாதை வழியாக இம்மக்கள் செல்லக்கூடியதாக இருந்தமை இம்மக்களின் திரும்பிச் செல்லலைச் சாந்தியமாக்கியது. புத்தாத்திற்கும் முசலிக்குமிடையில் தமது நடமாட்டத்திற்கான வழி பிறந்துவிட்டது எனும் நம்பிக்கையுடன்தான் மக்கள் திரும்பிச் செல்ல ஆரம்பித்தனர். நம்பிக்கையுடனும் சௌகரியத்துடனும் பாதுகாப்புடனும் தாம் நடமாடக் கூடிய இடங்களுக்க் கிடையில் நடமாட வழி கிடைத்தமையானது குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு ஒர் வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

நீர், வதிவிடம், கழிப்பறைகள், சுகாதாரம், கல்வி போன்ற அடிப்படை வசதிகள் முசலியின் உட்பிரதேசங்கள் உள்ளிட்ட மீன்குடியேற்றப்பட்ட இடங்களில் இருக்கவில்லை. தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பிய கர்ப்பினிப் பெண்களும், சிறு பிள்ளைகளை வைத்திருந்த தாய்மாரும் சொல்லொண்டு துயரங்களை அனுபவித்தனர். மீள் குடியேற்றப் பிரதேசங்களில் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கான வசதிகளை ஏற்பாடு செய்தல் முற்றுப் பெறாமை காரணமாக திரும்பிச் செல்லும் மக்கள் தமது பிள்ளைகளைப் புத்தாத்திலேயே விட்டுவிட்டு வந்தமையினால் மீன்திரும்பும் குடும்பத்தினர் தமது குடும்பத்தின் முழு அங்கத்தவர்களுடனும் திரும்பிச் செல்வது எதிர்பார்த்ததை விட அதிக காலம் எடுக்கும் செயன்முறையாக மாறியிருந்தது. எனவே தம்மையும் தமது குடும்பத்தினையும் காப்பாற்றும் இம்மக்களின் செயன்முறையில் இப்பாதையானது ஒர் இன்னோரன் அம்சமாக மாறிவிட்டிருந்தது. கிரமமான அடிப்படையில் 320 ரூபாவைச் செலவழிப்பது இம் மக்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாத ஒன்று என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டியதோன்றல். விசேஷமாக இம்மக்களின் வாழ் வாதார நடவடிக்கைகள் மீள்க் கட்டியேற்றப்பட்டது குழந்தையில் இது ஒரு மேலதிக செலவாகவே இருக்கும். தமது கர்ப்ப காலத்தின் பிந்திய கட்டங்களில் இருக்கும் கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கு நீண்டதாரப் பாதையினாடு பயணம் செய்வது கடினமும் அபாயமும் மிகக் நிகழ்வாகவே உள்ளது. இப்பாதை மூடப்பட்டமையினால் இப்பெண்களின் நடமாட்ட சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அத்தோடு அதிகரித்து வருகின்றதும் மிகவும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதுமான மற்றுமேர் விடயம் பாம்புக் கடியாகும். மீள்குடியேற்றப் பிரதேசத்தில் பாம்புகள் அதிகரித்துக் காணப்படுவதால் பாம்புக்கடிக்கு ஆளான இடம்பெயர்ந்த மக்களை மருத்துவ சிகிச்சைக்காகக் கொண்டு செல்லும் வாய்ப்புகளும் துண்டிக்கப்பட்டதோர் நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது.

இப்பாதையானது தற் காலிகமாக மூடப்பட்டமையினால் பெண்களின் நடமாட்டமானது முடக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆண்களில் அதிகம்

தங்கியிருப்போராகப் பெண்கள் மாறியுள்ளனர். ஆண் உறுப்பினர்கள் அதிக நாட்கள் குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றமை காரணமாகப் பெண்களின் பாதுகாப்பு என்பது மீண்டும் பாதிப்படுவு நிலையினை அவைந்துள்ளது. இவர்களின் வாழ்க்கை முறை மற்றுக்கா அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வீட்டு வேலைகளைப் பார்ப்பதற்காகப் பெண்கள் வீட்டிலே தங்கியிருத்தல், நடமாட்டத்திற்கான வழியும், வளங்களிற்கான வழியும் ஆண்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்தல் போன்றன பெண் களின் பாரம் பரிய பால் நிலை வகிபாத்திரங்களையும் விதிகளையும் மீண்டும் வலுப்படுத்தியிருக்கின்றமை கண்கடு.

பெண்களை மிகவும் பாதிக்கின்ற மற்றுமேர் விடயம் அயலவர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் போன்ற உதவிக் கட்டமைப்புகள் மீள்குடியேற்றப் பிரதேசத்தில் கிடைக்காமையாகும். உதாரணமாக, மீள்குடியேற்றப் பிரதேசத்தில் தனது பிள்ளைகளுடன் வாழும் தனித்த பெண்ணுக்கு புத்தாத்தில் வாழும் அவளின் உறவினர்களிடமிருந்து உதவி கிடைத்து வந்தது. பாதை திறந்திருந்தபோது இவர்கள் அழிக்கடி ஒருவர் மற்றவரைச் சந்தித்துக் கொண்டனர். இந்த நிலைமை இனிமேலும் சாத்தியமற்றதாகியுள்ளது. தனித்த பெண் என்பவள் மீண்டுமொரு தடவை பாதிப்படுவில்லைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டான்.

பிரதேசத்திற்கேயுரிய உயிரினங்களுக்கும் தாவரங்களுக்கும் வில்பத்துக் காட்டுயிர்ப் பூங்கா ஒரு தனித்தவமான குலிடமாகும். அது பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதில் இரண்டாம் கருத்திற்கு இடமில்லை. இப்பிரதேசத் தின் மக்கள் என்ற ரீதியில் இப்பெறுமதியினை நாம் அங்கீரிக்கின்றோம். இப்பூங்காவிற்கு அழிவினை ஏற்படுத்தி வருபவர்கள் ஆயுதப்படையினரே அன்றிப் பொதுமக்கள் அல்ல. பூங்காவினைச் சுற்றிப் புதிது புதிதாக வேலிகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு எல்லையிடப்பட்டு வரும் பிரதேசங்கள் நவீன உல்லாசத்துறை முன்னெடுப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் என்று மக்களுக்குக் கூறப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறான காணி அபகரிப்புகளையும் வளங்களின் சூழ்நியாடல்களையும் இப்பிரதேசத்தில் வாழும் ஏழை விவசாயிகளினாலேயே கண்காணித்து முறைப்பாடு செய்யுமடியும். இப்பாதையை நிரந்தரமாக முடிவிடுவதானது இந்த இயற்கைப் பூங்காவின் அழிவினைத் தீவிரப்படுத்திவிடும்.

குறிப் பிட்ட பூங்காவினாடு ஒரு புதிய நெடுஞ்சாலையினை அமைத்துத் தரவேண்டும் என உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த பெண்கள் கோரவில்லை. தற் போது இருக்கின்ற பாதையினைப் பயன் படுத்துவதை என்கின்ற அவர்கள் திருப்தியடைகின்றனர். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு இப்பாதையினாடு செலவதற்கு அனுமதி வழங்கி, இப்பூங்காவின் நிர்வாகத்தினைச் சம்பந்தப்பட்ட

காட்டுயிர் அதிகாரிகளிடம்
 கையளிப்பதற்குப் பெண்கள் ஆதரவு
 தெரிவிக்கின்றனர். 1985ஆம் ஆண்டு
 வைகாசி மாதம் இப்பாதை
 முடப்படுவதற்கு முன்னர்
 இப்பாதையினை மக்கள்
 பயன்படுத்தினர். பூங்காவின்
 அதிகாரிகளினால் நியமிக்கப்பட்ட
 காவலாளிகளும் பின்பு
 இராணுவத்தினரும் (பின்னாட்களில்
 சிலில் யுத்தம் வெடித்த பின்னர்)
 இப்பாதையினை இப்பிரதேசத்து
 ஏழை விவசாயிகள்
 பயன்படுத்துவதனைக்
 கண்காணித்தனர். உள்ளாட்சில்
 இடம்பெயர்ந்த வட்புல மூஸ்லிம்
 பெண்கள் வேண்டுவதெல்லாம்
 அவர்களுக்கு முன்பு
 வழங்கப்பட்டிருந்ததைப் போன்று
 மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பாதைப்
 பயன்பாட்டு அனுமதியினையேயாகும்.
 உள்ளாட்சில் இடம்பெயர்ந்த
 மூஸ்லிம்கள் மன்னார்
 பெருநிலப்பரப்பிற்கு, குறிப்பாக
 முசலிப் பிரதேச செயலாளர்
 பிரிவிற்குத் திரும்பிச் செல்வதனை
 வசதிப்படுத்துவதற்காக
 இப்பாதையானது 2010 தை மாதம்
 மீண்டும் திறக்கப்பட்டபோது
 பூங்காவினைப் பாதுகாப்பதற்கு அதிக
 கட்டுப்பாடுகள் (பொதுமக்களின்
 பாவனைக்காக பாதையானது காலை
 6.30 முதல் மாலை 3.30 வரை
 மட்டுமே திறந்து
 வைக்கப்பட்டிருந்தது. வேக
 எல்லையானது மனித்தியாலத்திற்கு
 20 கிமீ என
 வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது, பாதையின்
 இருமருங்கிலும் பூங்காவினைப்
 பாதுகாக்க ஓவ்வொரு 100 யாரிற்கும்
 இடையில் கடற்படையினரும்
 இராணுவத்தினரும்காவலில்
 (நின்றிருந்தனர்) விதிக்கப்பட்டிருந்தன.

இவ்வளவு கெடுபிடிகளுக்கும்
 மத்தியில் உள்ளாட்சில்
 இடம்பெயர்ந்த மக்களினால் மட்டும்
 பூங்காவிற்கும் அதன்
 காட்டுயிர்களுக்கும் எவ்வாறு ஆயத்து
 விளைவிக்க முடியும் என ஒருவர்
 ஆச்சரியப்படுவது ஒன்றும்
 விசித்திரமானதல்ல.

ஜென்சீலா - காயத்ரி.மு - ஷ்ரீன்

குடிக்கக் குடிக்க இன்பம்!
 அதனால் வரும் பல துண்பம்!
 நீ குடிப்பது சாராயம்
 அதனால் உன் வாழ்க்கையில்
 வீண் விரயம்!

குருதியில் கலக்கும் மதுசாரம்
 அது உன் உடலை எரிக்கும் மின்சாரம்!
 கவ்வாமல் கவ்விடும் சூது மது
 அது எனுக்கு நீ விடும் காதல் விடு தூது !

கட்டிய மனைவிக்கு இல்லை சோறு
 உன் குடியாலேதான் வந்தது பாரு!
 நீ மதுவுக்கு இன்றே விடை கூறு!
 உன் குழந்தைகள் ஆதரவின்றி நடுவீதியிலே
 உன் புத்திமாறிப் போனதே - மது
 போதைப் பாதையிலே!

குடித்துக் குடித்தே குறுகிப் போனது
 உனது சிந்தனை!
 இன்னுமேன் உனக்கு இந்த
 அவமான நிந்தனை?
 யோசித்துப் பார் புரியும்
 உன் மனதிலே
 புதிய வழி தெரியும்!
 விட்டெறி மது போதையை
 மாற்றிக்காட்டு
 உன் வாழ்க்கைப் பாதையை

குடு

ஸ். ஜோன்தாஸ்

எவ்.எம். நீறஞ் சனா

இராணுவக் கபசத்துள் சிக்குண்ட_ வன்னிப் பெண்கள்

ஏதும் முடிந்து விட்டது: இடம்பெயர்ந்தோர் மீளவும் சொந்த இடங்களுக்குச் சென்று விட்டார்கள்: நாட்டில் எவரும் எந்த இடத்திற்கும் சுற்றுலா செல்லலாம்: வடகிழக்கைப் பார்த்து இரசிக்கலாம்: மலிவான பொருட்களை வாங்கலாம்: இதுதான் இன்று தலைநகரில் உள்ள பலரின் பெரும் பாலும் பெரும் பான் மையினத் தோரின் மன்றிலையாகும்.

ஆனால் யுத்தம், அவை எம்மீது குறிப்பாகப் பெண்கள் மீது செலுத்திய தாக்கம் எவ்வளவிற்குப் பாதிப்பைக் கொடுத்ததோ அதே அளவிற்கே இடப் பெயர் வும் அதன் பின் னரான இராணுவமயமாக்கலுக்குட்பட்ட மீன்க் குடியமர்தலும் தொடர்ச்சியான மற்றும் புதுமாதிரியான சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. குறிப்பாக யுத்தத்தின் பின்னரான காலகட்டத்தில் பெரிதும் தனித்து விடப்பட்ட பெண்கள் அதாவது பெண்களைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பங்கள் போன்றவற்றில் பாதுகாப்பு, பொருளாதாரம், சுகாதாரம் என்பன எவ்வளவிற்கு நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளன? அதுமட்டுமன்றி மீன்கட்டுமானம் என்னும் போது இன்று வரை எவ்வித இருப்பிட வசதிகளும் இன்றி முகாம்களில் வாழ்ந்த போது பயன்படுத்திய தரப்பாள் எனப்படும் கூடாரத்தையே அதிகளவில் பெண்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தமது வாழ்வாதாரத்தையே திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத போது இப்பெண்களால் எவ்வாறு தமது பிள்ளைகளின் கல்விக்காக மற்றும் எதிர்கால

சவாலுக்காகப் போராட முடியும்? எங்கோ ஓர் பகுதியில் இருக்கும் சிலருக்கு மட்டும் தையல் இயந் திரத் தையோ அல் லுது சுயதொழில் உபகரணத் தையோ வழங்குவதால் எந்தப் பயனுமில்லை. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடப்போவதுமில்லை. அடிப்படையில் எவ்வாறான சிக்கல்கள் உள்ளன என்பது பற்றி முதலில் தெரிந்து கொண்டு செயலாற்ற முற்படுதல் அவசியமாகும்.

குறிப்பாக வடகிழக்கு அமைச்சுப் பதவிகளில் அங்கம் வகிக்கும் சிறுபான்மையின் அமைச்சர்கள் பெண்கள் தொடர்பாக எழும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். வன்னிப் பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தடுப்பு முகாம் வாழ்க்கையின் பின்னர் பலரும் தமது சொந்த இடங்கள் நோக்கி பெரும் எதிர்பார்ப்போடும் இனியாவது எமக்கு நிம்மதி கிடைக்குமா? என்ற ஏக்கத்தோடுமே சென்றமை அனைவரும் அறிந்ததே. அவ்வாறு சென்றவர்களுக்கு அங்கு சிதறுண்ட வீடுகளின் எச்சங்களும், அழிந்து போன விவசாய நிலங்களும் மட்டுமே திரும்பக் கிடைத்தன. சிலருக்கு அதுவும் இன்றி இருப்பிடம் இராணுவ முகாமாக மாறியுள்ளது. வாழ்வாதாரமாக இருந்த தொழில், கால்நடைகள் மற்றும் வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்லக் கூடிய அனைத்தும் அழிந்த போதும் ஏதோ ஓர் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தத்தமது இடங்களை நோக்கி மக்கள் சென்றடைந்துள்ளனர். இன்று அவர்களுக்குத் தமது பிரதேசத்திற்கு வந்து

விட்டோம் என்ற ஒன்றைத் தவிர வேறு எவ்விதமான நன்மையும் கிட்டவில்லை. ஏனெனில் பெரும்பாலான ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருபாலாரும் சந்தேகக் கண்ணோடு தான் இன்னமும் பார்க்கப்படுகிறார்கள். தொடர் கண் காணிப் பின் அடிப்படையிலும் விசாரணைகளின் மத்தியிலுமே அவர்கள் தமது வாழ்நாட்களைக் கழிக்கின்றனர்.

இவர்களில் அதிகளவில் இராணுவமயமாக்கப்பட்ட தனிச் சூழலில் பாலியல் ரீதியாகச் சரண்டப்படுவது பெண்களே. ஆண்களின் உதவியின்றி வாழும் பெண்களின் வீடுகள் அடையாளம் காணப்பட்டு இரவு வேளைகளில் கதவே இல்லாத வீடுகளில் அத்துமீறி செல்வதுவும், சந்தேகம் இருப்பதாகக் கூறி விசாரணை எனப் பயமறுத்துவதுவும், ஏற்கனவே எஸ்.ரி.ரி யினருடன் தொடர்பு இருந்ததை அறிந்ததாகவும் அதனை தாம் தெரிந்து கொண்டு வந்ததாகவும் இரவு வேளைகளில் யாருமற்ற நிலையில் பெண்களை அடக்குமுறைக்குக் கீழ்ப்படிய வைத்தல் போன்றன அதிகளவில் இடம்பெறுகின்றன. அதிகாரிகள் பகலில் மக்களை சந்தித்து “இரவு நேரங்களில் யார் வந்தாலும் உள்ளே அனுமதிக்காத்ர்கள்” எனக் கூறுவார்கள். ஆனால் அசம்பாவிதம் இடம்பெறும் இடத்து முறையிடச் செல்லும் பெண்களை விசாரிப்பதற்கு முதல் நாள் இரவு வந்து அத்துமீறல் நடாத்தியவரும் உடனிருப்பார். அதனை விட வேடிக்கை என்னவென்றால் “இரவு உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தோரை அடையாளம் காட்ட முடியுமா?” எனக் குறிப்பிட்ட நபரே விசாரிப்பார். அது மட்டுமன்றி “இரவு நேரங்களில் வந்து தொந்தரவு தருவோர் இராணுவத்தினர்தான் என்று எப்படித் தெரியும்?” என்ற விசாரணைகள் மூலம் பல விடயங்கள் வெளிவராது தடுக்கப்படுகின்றன. மீட்கப்பட்ட பிரதேசமான வன்னிக் குள், முற்றுமுழுதாக இராணுவமயமாக்கப்பட்ட பகுதியில் இவ்வாறான கேள் விகள் எவற்றை இன்னமும் சொல்ல முனைகின்றன? அத்தோடு முறைப்பாடு செய்யப் போகும் பெண்களிடம் விசாரணைக்கு அழைப்பதற்கு எனக் கூறி தொலைபேசி இலக்கங்களை வேண்டி வைத்துக் கொண்டு பின்னர் இரவு வேளைகளில் அழைப்பை ஏற்படுத்தி தொந்தரவு செய்வது போன்றன அதிகமாக இடம் பெறுகின்றன.

மொழிப் பிரச்சினை வன்னிப் பகுதியில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகும். தமது முறைப்பாட்டைக் கூட ஒழுங்கான முறையில் முறையிடுவதற்குக் கூட அவர்களால் முடிவதில்லை. பெண்கள் கூட்டாக இணைந்து பெண்கள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீவு காணுவது தொடர்பாகவோ அல்லது தமது தேவைகள் தொடர்பாகவோ ஒன்று சேர முடியாத சூழல் உண்டு. அதாவது மூன்று

பேருக்கு அதிகமாக ஒர் இடத்தில் கூடவோ அல்லது கூடி உரையாடவோ அனுமதி இல்லை. பெரும்பாலும் பெண்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். பாதுகாப்புக் காரணமாக பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் ஒன்று சேர்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறும் ஒர் விடயம் தொடர்பாக உரையாட வேண்டுமானால் உதாரணமாக கல்வி, சிரமதானம் போன்ற விடயங்களுக்கு ஒன்று கூடும்போது கூட அயலில் உள்ள முகாமிற் கு அல் லது இராணுவத்தினரிடம் கட்டாயம் தெரியப்படுத்துவதோடு அடையாள அட்டை இலக்கத்தைக் கொடுப்பதுவும் அவசியமானது.

வன்னிப் பகுதிகளில் PTA அனுமதி பெற்ற தொண்டர் அமைப்புகள் மட்டுமே உட்செல்வதற்கு அனுமதி உண்டு. அங்கு இருக்கின்ற குழுக்கள் கூட வருமானத்தைப் பொராமல் சேவை அடிப்படையில் இயங்குவதாக வே உள்ளன. இவற்றின் நடவடிக்கைகள் செயற்பாடுகள் என்பன தொடர்பாக ஜயங்கள் நிலவுகின்றன. அதாவது மாத வருவாயின்றி யாருக்காக இவர்கள் செயற்படுகிறார்கள் என விசாரிப்பதுவும், அவர்களது நடவடிக்கைகள் பற்றியும் வெளி இடங்களுக்காக குறிப்பிட்ட பெண்கள் பயணிப்பது பற்றியும் அவதானிக்கப்படுகின்றன. பெண்கள் குழுக்களுடன் இணைந்து செயற்படுகின்ற பெண்கள் வெளி இடங்களுக்கு செல்லும் போது அருகில் உள்ள முகாமில் தகவல் கொடுத்த பின்னரே வருதல் வேண்டும். அவ்வாறு வரும் போது தொலைபேசி இலக்கம் தவறாது குறித்துக் கொள்ளப்படும். அதுமட்டுமன்றி குறிப்பிட்ட பெண்கள் தமது கடமையைச் செய்யும் நேரங்களில் அல்லது நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது, நள்ளிருப் பேரங்கள் என எப்போதும் எவ்வித தயக்கமுமின்றி விசாரணை என்ற பெயரில் அழைப்பை மேற்கொண்டு இம்சைப்படுத்தும் பொறுப்பான பதவிகளில் உள்ளோரும் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணத்தால் சொந்த விடயங் காரணமாகவேயேனும் பெண்கள் பிரயாணிப்பது மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

வன்னிப் பகுதியில் இன்னமும் மின்சார வசதிகள் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன வெளில் பெரும் பாலான மக்கள் தற்காலிக தங்குமிடங்களிலேயே இருப்பதால் மின்சாரம் தனிப்பட்ட பெறுவதற்கு முடியாதுள்ளது. தற்போதைய சூழலில் பெரும்பாலானோர் தமது தொடர்பாடல் வசதிக்காக கையடக்கத் தொலைபேசியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவ்வாறு பயன்படுத்தும் தொலைபேசிகளுக்குத் தமது வீடுகளிலேயே மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் பொது இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று மின்வலுவுட்ட வேண்டியுள்ளது. தனியான கடைகளில் தமது

தொலைபேசியை மின் வலுவூட்டுவதற்கு ஒரு தடவைக்கு 10 ரூபா வீதம் அறவிடப்படுகின்றது. இது அப்பிரதோசத்தைப் பொறுத்தவரை மிக அதிகமான தொகையாகும். இதனால் இலவசமாக மின் வலுவூட்டுவதற்காக வழங்கப்படுகின்ற இராணுவ சிற்றுண்டிச் சாலைகளில் கொண்டு சென்று மின்வலுவூட்டும் போது அங்கு இருக்கும் சிலர் பெண்பிள்ளைகளின் தொலைபேசியில் உள்ள சிம் அட்டையைக் கழற்றுதல், மாற்றுதல், இலக்கங்களை எடுத்தல், இரவு நேரங்களில் அழைப்பை ஏற்படுத்தி குடும்பங்களில் சந்தேகம் மற்றும் பிரச்சினைகளை உருவாக்குதல், தமக்கு ஏற்ப இசைந்து நடக்கும்படி வற்புறுத்தல் மற்றும் மிரட்டுதல், விரசமான படங்களை அனுப்புதல் என் பன சர்வசாதாரணமாக இடம்பெறுகின்றன.

**வண்ணியில் உள்ள
சாதாரணமான பெண்கள்
எதிர்ப்பது அல்லது குரல்
கொடுப்பது என்பது
முடியாத காரியம்.
ஏனெனில் அவர்கள்
தமக்கு எந்த நேரமும்
எவ்விதமான பாதுகாப்பும்
இன்றி இருப்போராகும்.
அவர்கள் எப்போதும் எந்த
நேரமும் விசாரணைக்காக
அழைக்கப்படலாம்.**

இவற்றை வண்ணியில் உள்ள சாதாரணமான பெண்கள் எதிர்ப்பது அல்லது குரல் கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஏனெனில் அவர்கள் தமக்கு எந்த நேரமும் எவ்விதமான பாதுகாப்பும் இன்றி இருப்போராகும். அவர்கள் எப்போதும் எந்த நேரமும் விசாரணைக்காக அழைக்கப்படலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் உத்தியோகத்தர்கள் சிலர் கூட நீதிப்படி நடக்காது பாதிக்கப்படுகின்ற பெண்கள் பக்கத்தினையே குற்றும் சாட்டுதல், அசட்டுத்தனமாகப் பெண்கள் பிரச்சினையை எடுத்தல், பக்கச்சார்பாக நிற்றல், மத அடக்குமுறை, பெண்கள் குழுக்களுடன் வன் முறையாளர்கள் முரண் படல், வீட்டு வன்முறைகளை சாதாரண விடயமாகக் கருதல் போன்றன இடம்பெறுகின்றன. ஆகவே எல்லா விதமாகவும் பெண்கள் சுரண்டலுக்கு

உள்ளாகுவதனால் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் தமது பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு கேட்டு எங்கு செல்ல முடியும்?

மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பின்னர் வன்னியைப் பொறுத்தவரை சமுகத்தில் பலவாறான சீரழிவுச் செயற்பாடுகள் இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாக கசிப்புக் காய்ச்சுதல், விற்றல் என்பன வெளிப்படையாக எவ்வித அச்சும் இன்றி இடம்பெறுகின்றன. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சில நிமிடங்களில் விடுதலை செய்யப்படுவதுவும், மீண்டும் அவர்கள் தொடர்ந்து அதே வேலையைச் செய்வதுவும் நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. ஆனால் பெண்களுக்கு அவர்களது வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான சுயதொழில் முயற்சிக்கு ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. வறுமை மற்றும் பொருளாதாரம் ஈட்ட முடியாமை போன்ற காரணங்களால் மேற்கூறப்பட்டவை மட்டுமன்றி பெண்களை தவறான வழிக்கு இடுகுச் செல்லும் நிலையும் உருவாகின்றன. அத்தோடு பெரும்பாலான வியாபார மற்றும் உணவுச் சாலைகள் போன்றவற்றை இராணுவத்தினரே கொண்டு நடாத்துகின்றனர். தொலைபேசி அட்டைகள் முதல் குளிர்பானங்கள் என்றவாறாக அதிகம் விற்பனை ஆகின்ற பொருட்கள் பாதுகாப்புப் பிரிவினரிடத் திலிருந்து விற்கப்படுவதால் பெண்பிள்ளைகள் அங்கு செல்ல வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. இதனால் பெரும்பாலானோர் தாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய தொழில் வாய்ப்பை செய்ய முடியாது இருக்கின்றனர்.

வண்ணிப் பகுதியில் ஆகக் குறைந்தது வீட்டிற்கு ஒருவரேனும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கின்றார்கள். மாணவர்களின் கல்வி இன்னமும் சரியான முறையில் தொடரவில்லை. அவர்கள் தம்முன் இன்னமும் எவ்விதமான பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் கொண்டிராத போதும் ஊனமுற்ற இராணுவத்தினருக்கென பற்றுச் சீட்டுப் புத்தகங்கள் அச்சடிக் கப்பட்டு அவர்களிடம் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் பெண்கள் மற்றும் சமயக் குழுக்களினாடாக விற்கப்படும் பற்றுச் சீட்டுக்கள் தொடர்பாக விரிவான விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் பொதுமக்கள் தம்மிடையே எவ்விதமான புனர்வாழ்வு தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி சிந்திக்க முடியாதுள்ளது.

தடுப்பு முகாமில் உள்ள பெண்கள் பற்றியும் தடுப்பில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களது எதிர்காலம் பற்றியும் சிந்திக்கும் போது, சமுகத்தின் பார்வை பல இடங்களில் பிழையான

கண் கொண்டே பார்க்கின்றது. ஏனெனில் விடுவிக்கப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் அவர்களது ஒழுக்கம் தொடர்பான விடயங்கள் பற்றிய ஜயங்கள் எம்த்தியில் உள்ளோரால் முன்வைக்கப்படுகின்றன. முன்னாள் போராளிப் பெண்கள் விடுதலை தொடர்பாகவும் கல்வி, எதிர்காலம், குடும்ப வாழ்க்கை, தொழில் வாய்ப்புப் போன்ற அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் தேவைகள் பற்றி பெண்களே கதைக்க வேண்டியது பொருத்தமானதாகும். சந்தேகத்தின் பேரில் கைதாகி விடுவிக்கப்பட்டோர் விடுதலையின் பின்னர் கூட சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் பின் தொடரப்படுவதால் இயல்பாக வாழ முடியாமலும், அச்சறுத்தல் மற்றும் வீடுகளில் இருக்கும் போது கூட தினமும் உன்னிப்பாக கவனிக்கப்படுதல் என்பன அவர்களைப் பழைய வாழ விலிருந்து இன்னமும் மீள முடியாது செய்கின்றன. அவர்கள் சமூகத்தோடு இணைவதில்

தயக்கம் காட்டும் நிலை இதனாலேயே உண்டாகின்றது. ஆகவே மீளக்குடியேற்றப்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற பெண்கள், சிறுவர்கள் தொடர்பான வாழ்வாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் கல்வி, புனர்வாழ்வுக்கு அவசியமான விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்வதோடு மட்டுமன்றி அவற்றினை மேற்கொள்ளும் போது பெண்கள் குழுக்கள் மற்றும் பெண் கள் அமைப்புகளின் கருத்தில் கொண்டு எவ்வாறான பிரச்சினைகள் உள்ளன, அவற்றை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் போன்ற விடயங்களில் கலந்தாலோசித்து செயற்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இவ்வாறு செயற் படும் சந்தர்ப்பங்களில், பெண்களுக்கெதிராக இடம்பெறுகின்ற வன்முறைகள், துஷ்டிப்பாகங்கள் மற்றும் பாரபட்சங்கள் போன்றவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

**சுடுகின்ற பாலையிலே
சகிப்போடு வாழுகின்ற
பெண்ணே
நீ வலிகளைக்
கடந்து செல்ல
யோசிக்கின்றாயா?**

**நீ எல்லைகளைத் தாண்டி
பறக்க யோசிக்கின்றாயா?
உன் மனதுக்கு கரிபூசும் எண்ணத்தை
சமுற்றி எறி**

**நீ என்றுமே
குசினித் தவளையில்லை
பெண்ணே**

**உன் குருதியில்
நெருப்புண்டு என்று
நிருபித்துக்காட்டு**

**முடியும் என்றால்
முடியும் - உன்
முயற்சிகள் தொடர்ந்தால்
வெற்றியின் விடியல் தெரியும்**

கண்களைத் தீற்றிடு

**இனி
உன் வாழ்க்கையில்
நம்பிக்கையை
ஊன்று கோலாக்கு.
தோல்விகள்
தூர ஓடும்**

க. சாம்பவி

<http://loyaltyarts.com/bloomsers.com>

இயற்கை

ஒடக்கரையில் ஒரு குருவி
ஓய்யாரமாய் சிறகசைக்கும்
கூடக் குருவியோடு
கும்மாளக் கூச்சலிடும்

மனிதா

அச்சம் உன் இதயத்தில் வாழும் அரக்கன்
உன் பலத்தை விழுங்கும் பகைவன்
நீ நிமிர்ந்தால் வெற்றி
குனிந்தால் தோல்வி
இலட்ச மேடை அமைக்கும்
அட்சய பாத்திரம் உன் மனம்
நீ ஏழையில்லை கோழையுமில்லை
செயலை செப்பனிடு
மாயக் கவர்ச்சியில் மயங்காதே
பூவிலே முள்ளிருக்கும்
புல்லின் கீழ் புதை குழியிருக்கும்
துரோக நட்பை தூர வீசு
தூய்மை மனங்களை நேசி

பத்தீமா ரஞ்சினி

கீழ்த்திசை தேடி – ஆதவன்
கிழித்து வலம் வருவான்
நீலத் தாமரையும் அவன் வரவில்
நீண்டு தலை நிமிரும்

கறுப்புக் குமரிகளௌல்லாம்
காவெனக்
கரைந்து செல்லும்
சோலைக் குயிலினங்கள்
அதிகாலையில்
சோக இசை பாடும்

மலையது நுனிகளௌல்லாம்
கிளைவிட்டுப் பனி படரும் - இங்கு
சிறு சிறு நதிகளௌல்லாம்
சில்லென்று எம்மை நனைக்கும்

வான்மதி தேய்ந்து வந்து - முழு
வட்டமாக வந்து போகும்
கண்டுகொண்டேன் வானவில்லை
கன மழையைத்தான் காணவில்லை

முத்து செல்வராஜ்

கள்ளிப் பாலுக்குத் தப்பிய பெண்மை
சீதன வலைக்குள் சிக்கி சிதறிப் போகின்றது
பிறக்கும் போதே பெண்ணுக்குத் தொடங்கும்
சோதனை இறக்கும் வரை தொடர்கிறது

கனவுகளை அடுக்கி
கற்பனையில் மிதக்கும்
பெண்ணின் கனவு
கருவிலே கலைந்து போகின்றது
சொற்ப நேரத்தில் சிதறிப் போகும்
வான வேடிக்கையாய் கலைந்து போகும் கனவுகள்

திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுவது என்பது பழைய
இன்று வங்கிகளில் நிச்சயிக்கப்படுவதுதான் வழைம
பொம்மைகளுக்கு விலைபேசிப் பழகிய சமூகம்
இன்று பெண்மைக்கு விலை பேசுவதுதான் கொடுமை
கனவுகளை அடுக்கி வாழ வரும் பெண்ணுக்கு
என்ன சீர் கொண்டு வந்தாய்? என
முதல் மரியாதை கொடுக்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார்
போதையேற்ற பணம் இல்லை என்றால்
சீதனம் கேட்டு மிதிக்கும் கணவன்மார்கள்
வாடிப்போன மனங்களுடன்
சீதனப் பேய்களின் வெறியாட்டத்தால்
கருகிப் போன துளிர்களின் நினைவுகள்
நெஞ்சைப் பிளக்கின்றது
தாலிக்குப் புதிலாக சுருக்கை நேசிக்கும்
பெண்களின் கனவுகள் நனவாவது எப்போது?

சீதனம்

எச்.ஏ. மொறீஸ்

போரின் தாக்கமும் மீளத்திரும்பிய பெண்களும்

குடந்த காலத்தில்
உள்ளநாட்டு யுத்தம்,
உள்ளாட்டு இடப்பெயர்வு,
அதனோடு இணைந்த முகாம்
வாழ்க்கை, மீண்டும் தமது
சொந்த இடங்களுக்கு
மீளத்திரும்பிய மக்கள்
அவர்கள் வாழ்வில்
எதிர்கொள்கின்ற சிக்கல்கள்
மற்றும் தேவைகள் தொடர்பாக
பலதரப்பினரும் பேசிக்
கொள்கின்ற போதும் விசேடமாக
சிறுவர்கள் மற்றும்
தனித்துவிடப்பட்ட பெண்கள்
தொடர்பான அக்கறை எவ்வளவு
தூரம் கவனத்தில்
கொள்ளப்படுகின்றது என்பது
கேள்விக்குரிய ஒன்றாகும்.
ஏனெனில் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும்
இடம்பெயர்ந்தோரை
அவர்களுக்குரிய சொந்த
இடங்களுக்கு மீளத் திரும்பி
அனுப்புவதால் மட்டும் அவர்கள்

அனுபவித்த யுத்தத்தின் கோரம்
குறைந்து விடுவதில்லை.

வன்னிப் பகுதியில்
பாதிப்படைந்தவர்களில்
அதிகமான அளவில்
தாக்கத்திற்கு உள்ளானோர்
பெண்கள் என்பது அனைவரும்
அறிந்த உண்மை. உறவுகளின்
இழப்பு மற்றும்
அங்கவீனத்துடனான எதிர்கால
வாழ்க்கை, சொத்திழப்பு,
வாழ்விடங்கள் அழிப்பு,
காணாமல் போன உறவுகளின்
சிந்தனை என குடும்ப வாழ்வின்
அடிப்படையில் பெண்கள்
இன்றுவரை அனுபவிக்கும்
துயர்த்தை சொல்வது அவ்வளவு
இலகுவானதல்ல.

அனுபவித்த போரின் அகோரத்
தன்மையானது மனதளவில்
இருந்து இன்னமும் மாற்றும்
காணாது தாக்கம்
செலுத்துவதாகவே
காணப்படுகின்றது. கண்ணதிடு
மரணித்துக் கொண்டிருந்த
இரத்த உறவுகளின்
உடல்களைத் தாண்டி ஓடுகின்ற
சக்தி அந்த வேளையில்
அவர்களுக்கு இருந்த
போதிலும், இன்று தமது சொந்த
இடங்களை நாடிச் செல்லும்
போது மீண்டும் தாம்
அனுபவித்து வந்த துயரத்தின்
மன உளைச்சலைத் தாங்க
முடியாது திணறுகின்ற
குழ்நிலை நிலையுகின்றது. இதன்
வெளிப்பாடாக வாழ்க்கை மீது
விரக்தி, தொடர்ந்து
வாழ்க்கையைக் கொண்டு
செல்லக் கூடிய பொருளாதார
பலமின்மை போன்ற

காரணங்களால் தற்கொலை முயற்சிகள் மேற்கொள்கின்ற நிலையில் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். பெற்றோரை இழந்த சிறுவர்கள் மற்றும் பின்னைகளையும் தமது கணவரையும் இழந்த பெண்கள் நாளாந்தம் தமது துயரத்தை மீட்டிப் பார்க்கும் போது அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளும் வலுவற்றவர்களாக தற்கொலை முயற்சிக்குத் துணிந்த நிலை மீத திரும்பிய பகுதிகளில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. போர் நடைபெற்றுக் கொண்ட வேளையில் தமது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒடிய இவர்களால் இன்று தாம் இழந்த உறவுகளின் நினைவுகளையும், அவ்வுயிர்களின் பெறுமதியினையும் சிந்திக்கும் போது விரக்கதியின் விளிம்பிற்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். மேற்கூறப்பட்டவாறு மனச் சிக்கலுக்கு இலக்கான பலர் இன்னமும் தமது நாளாந்த வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப முடியாது திண்டாடுவது கவனிக்கப்படாதுள்ளது.

பெண்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டான பொறுப்புகளை வகித்து வருகின்றனர். இவ்வாறாகப் பெண்கள் மீது சமத்தப்படுகின்ற பன்மைச் சுமையானது போரின் பின்ற மேலும் அதிகமாக பல்வேறு வடிவங்களில் திணிக்கப்படுகின்றன. உறவுகளின் இழப்புகள் மாத்திரமன்றி வாழ்வாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத பொருளாதார சிக்கல் மேலோங்கி உள்ளமை கண்கூடு. அத்தோடு பெண்களைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பங்கள் மற்றும் மாற்றுத் தேவை உள்ளோர் அதிகளவில் இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். கணவன் தடுப்பில் இருக்கும் போது கைக் குழந்தையுடன் வருவாயின்றி இருக்கும் பெண்கள், கணவன் உயிரோடு இருக்கின்றாரா? அல்லது இல்லையா? எனத் தெரியாது அவதியுறும் பெண்கள் என பலவாறான வகைப்பாட்டுக்குள் சிக்கித்

பெண்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டான பொறுப்புகளை வகித்து வருகின்றனர். இவ்வாறாகப் பெண்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற பன்மைச் சுமையானது போரின் பின்ற மேலும் அதிகமாக பல்வேறு வடிவங்களில் திணிக்கப்படுகின்றன. உறவுகளின் இழப்புகள் மாத்திரமன்றி வாழ்வாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத பொருளாதாரச் சிக்கல் மேலோங்கி உள்ளமை கண்கூடு. அத்தோடு பெண்களைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பங்கள் மற்றும் மாற்றுத் தேவை உள்ளோர் அதிகளவில் இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். கணவன் தடுப்பில் இருக்கும் போது கைக் குழந்தையுடன் வருவாயின்றி இருக்கும் பெண்கள், கணவன் உயிரோடு இருக்கின்றாரா? அல்லது இல்லையா? எனத் தெரியாது அவதியுறும் பெண்கள் என பலவாறான வகைப்பாட்டுக்குள் சிக்கித்

குடும்பங்கள் மற்றும் மாற்றுத் தேவை உள்ளோர் அதிகளவில் இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். கணவன் தடுப்பில் இருக்கும் போது கைக் குழந்தையுடன் வருவாயின்றி இருக்கும் பெண்கள், கணவன் உயிரோடு இருக்கின்றாரா? அல்லது இல்லையா? எனத் தெரியாது அவதியுறும் பெண்கள் என பலவாறான வகைப்பாட்டுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் தனித்துவிடப்பட்ட பெண்கள் தொடர்பாக எமது கவனத்தை திசை திருப்புதல் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். அன்மையில் மீன்குடியேற்றும் செய்யப்பட்ட விகவமடுப் பகுதியில் முகாமிலிருந்து சென்ற ஒரு குடும்பத்திற்கு 5000 ரூபா

மாத்திரமே வழங்கப்பட்டதோடு
குடிசை வீடுகளை
வைத்திருந்தோருக்கு மாத்திரமே
12 கூரைத் தகடுகள்
வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிட்டத்தட்ட
ஒன்றை வருட காலமாக
முகாம் வாழ்வை மேற்கொண்டு
தமது உடைமைகள்
அனைத்தையும் இழந்து
செல்கின்ற மக்களால்
நிவாரணப் பொருட்களை நம்பி
மட்டும் எவ்வாறு எதிர்காலம்
பற்றி சிந்திக்க முடியும்?

தற்காலத்தில் வண்ணிப்
பகுதியில் தோன்றியுள்ள
மற்றோர் முக்கியமான
பிரச்சினையாக வெளித்தெரிவது
குடும்பக் கட்டமைப்பில்
ஏற்பட்டுள்ள சிறைவு
நிலையாகும். இதற்கு ஒர்
முக்கிய காரணமாக வண்ணிப்
பகுதியில் தற்போது
மேலோங்கிச் செல்கின்ற சட்ட
விரோத மதுபானமான கசிப்பு
உற்பத்தியாகும். தினமும்
கசிப்புத் தொடர்பான வழக்குகள்
விசாரணைக்கு வருவதன் மூலம்
இதனை விளங்கிக் கொள்ள
முடிகின்றது. குடும்பங்களில்
தோன்றியுள்ள பொருளாதார
சிக்கலைக் காரணம் கூறி கசிப்பு
உற்பத்தியை மேற்கொள்ளும்
சிலரால் நாளாந்தம் வேறு பல
குடும்பங்களில் வீட்டு வன்முறை
மற்றும் உறவுகளுக்குள்ளான
பிளவுகள் தோன்றுகின்றது.
ஏனைய மதுபானங்களின் விலை
உயர்வு மற்றும் உடனடியாகப்
பணம் கொடுத்துப் பெற
வேண்டியுள்ளதால்
இச்சட்டவிரோத மதுவாகிய
கசிப்பை பலர் நாடுவதாக
அறிய முடிகின்றது. நாளாந்தம்
பொலிசார் கசிப்பு உற்பத்தி
தொடர்பான வழக்குகளை
நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு
வருகின்ற போதிலும் கசிப்பு
உற்பத்தி இன்னமும்
நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான
மதுபாவனை காரணமாக
ஏற்கனவே சிக்கல்களை
அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த
குடும்ப உறவுகளில்
பிரிவினைகள் தோன்றுவதும்
அதனால் பெண்கள் தனித்துத்
தம் பிள்ளைகளோடு வாழ
வேண்டியுள்ள நிலை
தற்காலத்தில் பெண்கள்
மத்தியில் தோன்றியுள்ளது.

அநேகமாக போர் முடிவடைந்த
பகுதிகளில் வாழ்வாதற்
தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய
முடியாமலும் அதற்கான
வருவாயைப் பெறும் பொருட்டு
சிறுதொழில்கள் மேற்கொள்ள
முடியாதபோது வேறு வழியின்றி
வலுக்கட்டாயமாக உடலையும்
மனதையும் வருத்திச்
செயற்படும் நிலையானது
நிலைவுகின்றது. அவ்வாறான
வேளைகளில் மேற்குறிப்பிட்டது
போன்று சட்டரீதியற்ற வகையில்
தோழில் செய்ய வேண்டிய
நிர்ப்பந்தம் மீளத்திரும்பியோர்
இடத்தில்
தோன்றுகின்றமையானது
அவதானத்தில் கொள்ளப்பட
வேண்டிய ஒன்றாகும்.
இவற்றினது வளர்ச்சி
நிலையானது நாட் செல்லச்
செல்ல பாரதாரமான சமூகச்
சிக்கலை
மீளத்திரும்பியோரிடத்தில்
தோற்றுவிக்கும் என்பது
யாராலும் மறுக்க முடியாத
உண்மையாகும்.

குடும்ப அமைப்பில் அதிகம்
காணப்படுகின்ற மற்றோர்
முக்கிய விடயம்
போர்க்காலத்தில் திருமணம்
செய்து கொண்டு அதனைச்
சட்ட ரீதியில் பதிவு செய்யாது
வாழ்ந்த இளம் பெண்கள் சிலர்
இன்று தமது கணவனால்
கைவிடப்பட்டதோடு தமக்குத்
திருமணம் நடந்த சூழலை

சட்டபூர்வமான முறையில்
நிருபிக்க முடியாமலும்
உள்ளனர். இவர்கள்
பெரும்பாலும் 18 வயதிற்குக்
குறைந்த வயதில் திருமணம்
செய்துள்ளன
குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான
இளவைதுத் திருமணங்களின்
பதிவுகள் சரிவர
மேற்கொள்ளப்படாத
காரணத்தால் பிறந்த
பிள்ளைகளுக்குக் கூட பிறப்புச்
சான்றிதல்கள் பெறமுடியாத
சிக்கலில் பலர் வாழ்கின்றனர்.
இளவைதுத் திருமணம் செய்த
குடும்பங்களில் சரியான
புரிந்துணர்வு இன்மை,
விட்டுக்கொடுப்பின்மை, குடும்பப்
பொறுப்பினை உணராமை
போன்ற காரணமாகவும்
பெரும்பாலான பிரச்சினைகள்
தோன்றுகின்றன.

இவற்றின் பெறுபேறுகளாக
கடைசியில் பெண்கள்
தனித்துவிடப்படுவதோடும்
கணவன் வேறு பெண்ணைத்
தேடிச் செல்வதோடும்
முடிகின்றது. இறுதியில் தாயும்
குழந்தையும் தனித்து வாழ்கின்ற
துயரம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே
போர், இடப்பெயர்வு,
மீளத்திரும்பல், போருக்குப்
பின்னரான வாழ்க்கை என
ஒவ்வோர் பழநிலையிலும்
குடும்பங்களில் பெண்கள்
மீதான வறுமைச்சுமை,
வன்முறை, எதிர்காலந்
தொடர்பான சவால்கள், மன
உளைச்சல் போன்றவாறான
பன்மைச் சுமைகள் மாறி மாறி
தொடர்ந்தவாறாக உள்ளதோடு
அவற்றிற்கான தீர்வுகள்
அல்லது தேவைகள்
நிறைவேற்றப்படாமலேயே
காலம் கடத்திச்
செல்லப்படுவதும்
குறிப்பிடத்தக்கது.

குநீதி குணச் சந்திரன்

“சர்வதேச பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை ஒழிய்பு தினம்”

வெள்ளைப்பட்டி தினமும் (கார்த்திகை 25)
16 நாட்கள் பிரச்சார நடவடிக்கைகளும் (கார்த்திகை 25 - மார்கழி 10)

வெள்ளைப்பட்டியானது பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் தொடர்பான பீதி மற்றும் அனுபவம் என்பவற்றிலிருந்து சுதந்திரமாக வாழ முடியும் என்பதைக் குறிக்கும் ஒரு சூரியோகம். இவ்வெள்ளைப்பட்டியினை அணிவதால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் வன்முறைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கக்கூடிய ஓர் உன்னதமான உலகினை உருவாக்கத் தூண்டுகின்றது. வெள்ளைப்பட்டி தினம் முதன்முறையாக இங்கிலாந்தில் 1998 கார்த்திகை 25 WOMEN KIND எனும் அமைப்பினால் வன்முறை ஒழிப்பு தினமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. இத்தினத்தின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து 16 நாட்கள் தேசிய ரீதியிலும் உலகளாவிய ரீதியிலும் பிரசாரமும் ஏனைய நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியினைத் தெரிவு செய்ததன் நோக்கம்...?

டொமினிக்கன் குடியரசில் சர்வதேச ஆட்சிக்கெதிராக அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட முன்று சகோதரிகள் 25.11.1960 கொலை செய்யப்பட்டதை நினைவு கூரும் நாளாக வெள்ளைப்பட்டி தினம் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. இவ்முன்று வீரப்பெண்களையும் சர்வதேச ரீதியில் மதிப்பு மிகக் உயிருட்டும் சக்தியாகக் கொரவித்து அவர்கள் இறந்த நாளை (25.11.1960) உலகளாவிய ரீதியில் வெள்ளைப்பட்டி தினமாகவும், அதை தொடர்ந்து சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினமான மார்கழி 10 வரையிலான 16 நாட்களிலும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை ஒழிப்புப் பிரசாரம் மூலமும் வன்முறையற்ற வாழ்க்கையினை வாழ்வதற்கு பெண்களுக்குள்ள உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதற்கான அவசியத்தை குறிப்பிட்ட இரு தினங்களும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

மாற்றத்தை ஏற்படுத்துங்கள்!

தனிப்பட்ட உறவுகளில் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க வன்முறை ஒரு வழியல்ல என்பதனை உணர்ந்து கொள்வதோடு, பொது வாழ்க்கையில் அவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். பெண்கள் உடல், உள், பாலியல், பொருளாதார ரீதியாக அனுபவிக்கும் வன்முறைகளுக்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வாருங்கள்! பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை ஒருபோதும் பிரயோகிப்பதில்லை என்றும் அதனை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றும், அது குறித்து மௌனம் சாதிப்பதில்லை என்றும் எமது திடசங்கற்ப்பத்தை எடுத்துகாட்டும் வகையில் அனைவரும் வெள்ளைப்பட்டியை அணிந்து எமது குடும்பம், நண்பர்கள், அயலவர்களுடன் இதுபற்றி உரையாடி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துங்கள்!

இன்றே செயற்படுங்கள்!!!

“வன்முறையற்ற, மகிழ்ச்சிகரமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவோம்!!!”

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம் 2011

பெயர்/அமைப்பு : .....

முகவரி : .....

.....

.....

தொலைபேசி இல : .....

கையொப்பம் : .....

திகதி : .....

கோழ்...

ஓராண்டுக்கான சந்தா

(இலங்கை ரூபா 300 | இந்திய ரூபா 350)

பூர்த்தி செய்யப்பட்ட விண்ணப்பப் படிவங்களை
அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி Women
Action Network, 8/3, 202 , W.A. Silva Mawathe,
Colombo 06, Sri Lanka.

Email: tmwn2010@gmail.com

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம் 2011

பெயர்/அமைப்பு : .....

முகவரி : .....

.....

.....

தொலைபேசி இல : .....

கையொப்பம் : .....

திகதி : .....

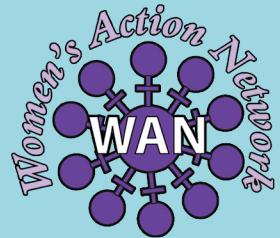
கோழ்...

ஓராண்டுக்கான சந்தா

(இலங்கை ரூபா 300 | இந்திய ரூபா 350)

பூர்த்தி செய்யப்பட்ட விண்ணப்பப் படிவங்களை
அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி Women
Action Network, 8/3, 202 , W.A. Silva Mawathe,
Colombo 06, Sri Lanka.

Email: tmwn2010@gmail.com

Women Action Network
8/3, 202 , W.A. Silva Mawathe.
Colombo 06, Sri Lanka.
e-mail: tmwn2010@gmail.com

விலை ரூபா 25.00